

Ændringsforslag til § 24, hvorefter det bestemmes, at ingen skadelidt kan tilkendes Rente efter Lovforslaget, saafremt hans Indtægt overstiger det dobbelte af det højeste Rentebeløb, det vil sige 12 800 Kr. Paa samme Maade vil en Enke uden Børn ikke kunne tilkendes Dødsersatning, hvis hendes Indtægt overstiger 8 000 Kr., medens en Enke med 2 Børn ikke faar Erstatning, hvis hendes Indtægt overstiger 12 000 Kr. Udvalget har dermed ment, at denne Betingelse om økonomiske Vilkaar er blevet sat saa højt, at Lovens oprindelige Formaal ikke forflygtiges.

Det har ikke været Udvalgets Mening, at der her skulde opbygges en Lovgivning efter den sociale Lovgivnings Principper. Man har tilstræbt saa stor Enkelhed som muligt, og i Ændringsforslaget til § 26 er der indført en Pligt for Direktoratet for Ulykkesforsikringen til hvert tredje Aar at undersøge, om der har fundet en afgørende Forandring Sted i Rentenyderens økonomiske Forhold.

I Anledning af Ændringsforslaget til § 31 understreger Udvalget, at der ved Fastsættelsen af den paagældendes Arbejdsfortjeneste i Tiden før Skaden eller Sygdommen, Anholdelsen, Flugten eller lignende bør tages et rimeligt Hensyn til den Prisstigning, som har fundet Sted, siden den sidste Arbejdsindtægt konstateredes. Til denne Paragraf stilles Ændringsforslag, hvorefter Sondringen mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere bortfalder. Begrundelsen herfor er Ønsket om at tilvejebringe Overensstemmelse mellem dette Lovforslags Bestemmelser og Forslaget om Krigsulykkesforsikring for søfarende.

I § 37 foreslaas en Ændring, hvorved Adgangen til at faa tilkendt Hædersgaver efter Lovforslaget udvides til at omfatte Personer, som har været Ofre for de saakaldte Clearing-Attentater, eller deres efterladte.

Ændringsforslaget, som er stillet af Ministeren for særlige Anliggender, tiltræder Udvalget ud fra den Betragtning, at Clearing-Mordene maa ligestilles med den Nedskydning af Gidsler, som fandt Sted i andre besatte Lande, og som i alt Fald i

Norge er inddraget under tilsvarende Hædersgavebestemmelser. Paa samme Maade har Udvalget yderligere tiltraadt Ændringsforslag til § 37, ligeledes stillet af Ministeren for særlige Anliggender. Ved dette Ændringsforslag tildeles der det danske Politis og Grænsegendarmeris Ofre under Besættelsestiden Ret til Hædersgaver paa lige Fod med Frihedsbevægelsens aktive Deltagere og Medlemmer af det kommunistiske Parti.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Afsnit 4 om Erstatning for Tingsskade har Udvalget overvejet Mulighederne for en Udvidelse af Forslagets Regler, saaledes at Erstatning kan ydes til Personer, der har været Ofre for Bombardementer, som Tillæg til Krigsforsikringserstatningerne.

Der har ikke kunnet opnaas Enighed om en saadan Udvidelse. Ministeren for særlige Anliggender har henledt Udvalgets Opmærksomhed paa, at hele Forholdet om Krigsforsikringserstatningerne er til Overvejelse i Regeringen.

Med Hensyn til § 56 har der været nogen Ængstelse for Administrationen af en saadan Bestemmelse. Udvalget har imidlertid ment, at den Omstændighed, at Erstatningsraadet træffer Afgørelse i disse Sager, byder nogen Betryggelse paa Grund af dette Raads Indsigt i de Forhold, som Paragraffen har Henblik paa. Udvalget har endvidere den Opfattelse, at der i hvert enkelt Tilfælde, hvor Støtte ydes efter § 56, bør foreligge en Sandsynliggørelse af, at den paagældende virkelig havde Grund til at afbryde sin Uddannelse eller forlade sit Erhverv.

Ved Administrationen af § 56 bør efter Udvalgets Mening Princippet om Hjælp til Selvhjælp anvendes, og der bør i det hele taget ved Bevilling af Støtte tages Hensyn til, hvorvidt de paagældende — uden derved at udsætte sig for urimelige økonomiske Byrder — selv er i Stand til at tilvejebringe Midler paa anden Maade.

Der har i Udvalget ligeledes været nogen Bekymring for de Konsekvenser, som Lovforslagets § 63 kunde medføre. Man har anset det for betænkeligt at